

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 1 Pv 389/17/8803-5
EEČ: 2-64-199-2018

Košice II 12.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 403/2004 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 403/2004 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v Košiciach v byte na ul. XXXXX v Košiciach dňa 06.01.2000 uviedol XXXXX, nar. XXXXX do omylu pri podpisovaní zmluvy o pôžičke na jeden rok pod číslom 10/2000 na sumu 328.000,-Sk s tým, že tento finančný obnos sa bude úročiť 3% mesačne 6-tého dňa nasledujúceho mesiaca a dňa 01.04.2000 uzavrel druhú zmluvu o pôžičke pod číslom 06/2000 vo výške 255.000,-Sk s tým, že finančný obnos sa bude úročiť 3% a tento úrok bude vyplácať 1-vého dňa nasledujúci mesiac, pričom už pri podpise zmlúv bolo zrejmé, že pôžička mu nebude vrátená, čím mu spôsobil škodu vo výške 583.000,-Sk (19.352,05 €),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa OUV PZ XXXXX II, sp. zn. OUJP-XXXXX zo dňa 25.06.2003 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a následne uznesením rovnakej spisovej značky zo dňa 20.12.2004 aj vznesené obvinenie podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania a vyhodnotení skutkového stavu a vo veci zabezpečených listinných dôkazov, vyšetrovateľ dňa 07.02.2018 podal návrh na zastavenie trestného stíhania obv. XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Preskúmaním uvedeného návrhu i celého vyšetrovacieho spisu, najmä s poukázaním na to, že obvinený nenaplnil všetky znaky príslušného trestného činu, som sa nestotožnil s predmetným návrhom vyšetrovateľa, pričom som dospel k právnomu záveru, že v danom prípade je dôvodné zastaviť trestné stíhanie voči obv. XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nakoľko nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Tomuto konštatovaniu zodpovedajú aj výsledky realizovaného vyšetrovania, z ktorých vyplynulo, že konaním obvineného nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku po stránke objektívnej a subjektívnej, nakoľko sa v danom prípade jedná výlučne o občiansko-právny spor, ktorý by mal byť riešený výlučne v konaní o občiansko-právnych veciach.

Obvinený XXXXX sa k trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu nepriznal. Uviedol, že od p. XXXXX dňa 06.01.2000 požičal sumu 328.000,-Sk na dobu 1 roka a dňa 01.04.2000 si požičal od p. XXXXX sumu 255.000,-Sk, teda celkovo sumu 583.000,-Sk ako štatutára XXXXX XXXXX. Táto pôžička od p. XXXXX bola vkladom do obchodnej spoločnosti a tento vklad bol úročený v úrokovej miere 3%. XXXXX túto pôžičku mu poskytol s tým, že sumu chcel úročiť. Obvinený uviedol, že pôžičku uzavrel s dobrým úmyslom na základe dobrých vzťahov. V spoločnosti obvineného nastali problémy, t.j. spoločnosť mala dlhy a z toho dôvodu obvinený previedol obchodný podiel na XXXXX, ktorý prevzal jednak záväzky a aj pohľadávky spoločnosti XXXXX. Po predaji spoločnosti prevzal dlh voči XXXXX brat obvineného XXXXX a bývalá priateľka obvineného XXXXX. Na záver výpovede obvinený uviedol, že v čase kedy s XXXXX uzatváral pôžičku, túto uzavrel v dobrej viere, teda rozhodne nechcel nijakým spôsobom uškodiť XXXXX ako veriteľovi.

Svedok-poškodený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2000 obvinenému požičal sumu 583.000,-Sk s tým, že sumu mu vráti do 1 roka a táto sa bude úročiť 3% mesačne. Obvinený neplatil dohodnuté úroky, a preto na obvineného podal trestné oznámenie. Za obvineného prevzala dlh jeho priateľka p. XXXXX, ktorá za obvineného uhradila postupne sumu 91.000,-Sk a brat obvineného XXXXX uhradil za obvineného postupne sumu 195.500,-Sk. Na obvineného podal svedok-poškodený civilnú žalobu, kde dňa 06.07.2005 Okresný súd XXXXX II rozhodol, že obvinený je povinný zaplatiť dlžnú sumu aj s úrokmi z omeškania.

Svedok ďalej uviedol, že na základe osobnej skúsenosti vedel o obvinenom, že je pracovitý a čestný, má vedomosť o tom, že obvineného v podnikaní oklamali, a tak v podstate oklamal obvinený aj jeho.

Svedok XXXXX, brat obvineného XXXXX v prípravnom konaní uviedol, že v roku 2007 alebo 2008 ho navštívil XXXXX, ktorý sa ho opýtal, či by nesplatil časť dlhu za svojho brata – obvineného. Svedok s tým súhlasil a postupne za obvineného uhradil celkovo XXXXX sumu 140.000,-Sk.

Svedkyňa XXXXX, priateľka obvineného vo svojej výpovedi uviedla, že prevzala za obvineného časť dlhu, ktorý mal voči XXXXX a celkovo mu uhradila sumu 3.240,-€.

Zo zmlúv o pôžičke č.l. 79-2 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený XXXXX ako štatutárny orgán XXXXX XXXXX-Barca si od XXXXX požičal na dvakrát sumu 583.000,-Sk, ktorú mal vrátiť do 1 roka s tým, že uvedená suma bude úročená 3% mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu XXXXX II, sp. zn. XXXXX zo dňa 06.07.2005 na č.l. 84-87 vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že žalovaný XXXXX je povinný zaplatiť žalobcovi XXXXX sumu vo výške 583.000,-Sk.

Z dohody na č.l. 105 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že dňa 25.09.2008 uzavrel obvinený dohodu s XXXXX, že XXXXX zaplatí za obvineného dlh vo výške 353.000,-Sk voči XXXXX a XXXXX zaplatí sumu 230.000,-Sk.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav som toho názoru, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej.

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pre naplnenie znakov každého trestného činu sa vyžaduje naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty, a to objektu a objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky ako súhrnu znakov, ktoré charakterizuje určité ľudské správanie ako trestný čin. Všetky tieto znaky tvoria jeden celok a len v prípade ich kumulatívneho naplnenia možno v jednotlivých prípadoch hovoriť o trestnom čine. Absencia čo i len jedného z týchto obligatórnych znakov, ktoré nie sú vždy priamo v zákone výslovne uvedené, spôsobí to, že konkrétne ľudské správanie nie je možné podriaďiť pod zákonnú skutkovú podstatu žiadneho trestného činu uvedenú v osobitnej časti i Trestného zákona.

Trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného bohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Objektívna stránka pre trestnom čine podvodu zahŕňa páchatelovo uvedenie niekoho do omylu alebo využitie niečieho omylu, pričom táto osoba v dôsledku

svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu a touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda a zároveň sa tým páchatel' alebo niekto iný obohatí. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou.

Subjektívna stránka pri trestnom čine podvodu vyžaduje, aby páchatel', ktorý iného uvádza do omylu konal úmyselne, a to minimálne v nepriamom úmysle, pretože ak by nevedel o tom, že inému uvádza nepravdivé informácie (údaje), ktoré sú podkladom pre vykonanie majetkovej dispozície, t.j. ak by páchatel' sám konal o omyle o rozhodujúcich skutkových okolnostiach (bol by presvedčený, že ním uvádzané informácie sú pravdivé), nebolo by možné hovoriť o úmyselnom uvedení iného do omylu a nešlo by o trestný čin podvodu.

Zhrnúc vyššie uvedené skutkové zistenia s prihliadnutím na to, že z hľadiska naplnenia znakov trestného činu podvodu je relevantné len také konanie páchatel'a , ktoré prechádza transferu majetkovej hodnoty z dispozície poškodeného do dispozície páchatel'a alebo niekoho iného, som dospel k záveru, že obvinený XXXXX v čase uzavretia pôžičky na sumu 583.000,-Sk (19.352,05 €) s XXXXX nekonal v úmysle od poškodeného túto pôžičku vylákať a záväzok vôbec nesplniť.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstal súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 215 písm. b/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe uvedeného mám za to, že v danej veci neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej a znaky spočívajúce v úmyselnom uvedení do omylu (ako ani znaky skutkovej podstaty iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona), a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Igor Tokár
prokurátor